

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928

ΑΡΙΘ 22

ΝΟΜΟΣ 3533*

Περί τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου καὶ τῷ Ἐποπτικῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐκκλησι. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1

Ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς Νέας Χώρας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1928 ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923, τοῦ ἐπιδόματος τοῦ Μητροπολίτου καὶ Ἐπισκόπων Κρήτης, ὡς καὶ τοῦ Μητροπολίτου Σάμου, καταβαλλομένου, ὡς καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ Ἱερῶν Μονῶν.

Ἐπίσης ἐπεκτείνεται εἰς τὰς Νέας Χώρας καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν περίθαλψιν, καταβαλλομένην παρὰ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου, καὶ τοὺς λόγους τῶν παραιτουμένων ἢ ὀπωσθήποτε ἀποχωρούντων Ἀρχιερέων τῶν Νέων Χωρῶν. Ἀπασα ἡ προδικασία τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 20 διενεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἱεροσχευμάτων, ὅστις τὸ πόρισμα διαπέμπει εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπερ κρίνει περὶ τοῦ ἀποδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. κλπ.» Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, καθισταμένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἑνδεκαμελοῦς, συμμετέχουσι καὶ δύο τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Ν. Χωρῶν, καλούμενοι κατὰ τὸ ἐν χρήσει Συνταγματικὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ θητεία τού-

* Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, φύλλ. 78, 8 Μαΐου 1928

των εἶνε ἐτησία, παραμένοντες δὲ ἐν Ἀθήναις λαμβάνουσι τὸ διὰ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθωρισμένον ἐπίδομα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ κατὰ τὸ Συνταγματικὸν πρῶτος τῶν ἀνωτέρω δύο Μητροπολιτῶν μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὀπωσθήποτε δὲ κωλυόμενος, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ δευτέρου.

Ὁ πικρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσχευμάτων Ὑπουργός
Θ. Νικηλοῦδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Θ. Τουργοβασίλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ε'.

ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Οἱ ἐν προηγουμένοις ἄρθροις ἐκτεθέντες ἐκκλησιαστικοὶ ὀργανισμοί, ὀφειλόμενοι εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς Ἱεράρχου, πιστεύοντες εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῶν πρώτων τῆς ποιμαντορίας ἔργων τοῦ ὀρίσαντος τὴν συνέχισιν τῆς παραδόσεως, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἀπετέλει τὸ κέντρον τῆς προστασίας τῆς κοινωνικῆς εὐεστοῦς, οἱ ὀργανισμοί, λέγομεν, οὗτοι βεβαίως δὲν δύνανται ν' ἀνταπροκριθῶσι κατὰ πάντα εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα, ἀίτια ἐγείρει πρὸ τοῦ μελετῶντος τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου κοινωνίας ἢ δυσπραγία ἢ μεταπολεμική· ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦτο οὐδὲν μὲν μειοῖ τὴν ἀξίαν τῆς ἐν αὐτοῖς συντελουμένης ἀόκνου ἐργασίας,

ἥ τις πρὸ παντὸς παρέχει πρότυπα διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μιμηθῶσιν, ἀποτελεῖ δὲ συγχρόνως ἀπόδειξιν τρανωτάτην τοῦ πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δύνανται πολλάκις σπουδαῖα ἔργα νὰ παραχθῶσιν, ὅταν ἰδίως ἢ Ἐκκλησία εἶναι ἡ δίδουσα τὴν ὄψιν πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ ἐπικαλουμένη τοῦ πληρώματος Αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, μετὰ χαρᾶς ἐπληροφόρηθημεν μίαν νέαν καὶ ἄγνωστον ἐπιτυχίαν τῆς φιλανθρωπικῆς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τακτικῆς. Περὶ τὰ τριάκοντα παιδιά ἀμφοτέρων τῶν φύλων συνέλεξε ἐκ τῶν ὁδῶν τοῦ Πειραιῶς καὶ συνέπηξε τὸν μαθητικὸν κόσμον τοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖον εἶχε σκεφθῆναι νὰ ἰδρῦσῃ εἰς τὸ Κερασίην ἐπ' ὀνόματι τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου», ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐνοίκιον ἐδόθη παρὰ τοῦ ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου, διαθέτων ὡς μόνους πόρους τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν προσωπικὴν του ἐπιχορήγησιν πρὸς μισθοδοτησιν τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ σχολεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ ζηλωτοῦ κληρικοῦ ἐντὸς διετίας ἀπέκτησε τοὺς δωρητὰς του. καὶ διαμορφοῦται ἤδη εἰς «Ὁρφανοτροφεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου», τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε μάλιστα καὶ ἴδιον ναὸν δωρηθέντα ὑπὸ εὐσεβοῦς οἰκογενείας, πρόκειται δ' ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἴδιον κτίριον διὰ τὴν ἐγκατάστασίν του διὰ τῆς δωρεᾶς φιλανθρώπου κυρίας, ἣτις ἀνέλαβε νὰ χορηγήσῃ πρὸς τοῦτο τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα.

Ἀναμφιβόλως ἀνάλογος ἐκκλησιαστικὴ κίνησις ὑπάρχει καὶ ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐνθα σπουδαῖοι καταβύλλονται ἀγῶνες διὰ ν' ἀποτελῆ ἡ Ἐκκλησία τὴν πρωτοποριαν τῆς προόδου καὶ νὰ δίδῃ ὄψιν πρὸς ὅ,τι καλὸν καὶ ἀγαθόν, αἱ πληροφορίες δέ, ἅς κατὰ καιροὺς λαμβάνομεν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παρέχουσιν ἱκανὸν ὕλικόν διὰ τὴν εἰδικωτέραν ἐν καιρῷ καὶ τούτου ἐξέτασιν.

Ὁμιλήσαντες ὅμως περὶ τῶν ἀγαθοεργῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἰδρυμάτων, καθῆκον θεωροῦμεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ταῦτα ἀνταποκρίνονται εἰς γενικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαδραματίσῃ τὸν σπουδαιότερον ρόλον ἐν τῇ ποδηγητήσῃ τῆς μόλις τώρα συνερχομένης ἐκ τῶν καταστροφῶν Πατρίδος, μηδὲν ἄγνοοῦσα τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς συνθήκας τοῦ σημερινοῦ βίου. Καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐμφανισθῇ παρ' ἡμῖν κίνησις ἀνάλογος εἰς ὅγκον πρὸς ὅ,τι ἐν ἄλλαις χώραις ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης συντελεῖται, τοῦτο ἀσφαλῶς ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι παρενοήθη πολλάκις καὶ παρανοεῖται καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις, ἐπὶ πλέον, διαβιοῖ ἐνταῦθα ὑπὸ ὅλων ἰδιαι-

τέρους ὄρους καὶ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλους ἰδιαίτερα προβλήματα, ἅτινα κάλλιον ἡμῶν γνωρίζουσιν οἱ ἀπὸ συστήματος σχεδὸν παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς Της.

Τὰς στενοχώρους ταύτας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν συνθήκας παραγνωρίζοντες τινες ἐμφανίζουσιν Αὐτὴν ὅτε μὲν ἀδιαφοροῦσαν διὰ τὴν δυσπραγίαν τοῦ λαοῦ, ὅτε δὲ μηδένα ὑψηλότερον προορισμὸν ἐκπληροῦσαν. Ἄλλ' εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ δυνάμεις ὑπάρχουσι καὶ ἀρκεῖ νὰ δοθῇ ἡ πρώτη εὐκαιρία διὰ νὰ ἐκκολαφθῶσιν εἰς ἔργα θαυμαστά καὶ ὄσον καὶ ἂν δὲν δύνανται περὶ τούτου οἱ ἀντίπαλοι τῆς Ἐκκλησίας νὰ πεισθῶσι, γνωρίζουσιν ὅμως τὴν ἀληθειαν ταύτην τὰ πιστὰ Αὐτῆς τέκνα καὶ καθῆκον ἐπιτακτικὸν ἔχουσι διὰ τῶν ἔργων ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἐπικρίσεις. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ σημαία τῆς δράσεως ἔχει ἤδη ὑψωθῆναι καὶ δὲν ἐλλείπουσιν οἱ ἐθελονταί, οἵτινες τάσσονται ὑπὸ τὰς πτυχᾶς τῆς, διότι δὲν πρόκειται ἀπλῶς περὶ τῶν μεμονωμένων ἔργων μᾶς οἰαοδήποτε ἐντετοπισμένης φιλανθρωπίας, ἀλλὰ περὶ κινήσεως γενικωτέρας βαθμηδὸν ὀργανουμένης καὶ ἀνταποκρινομένης εἰς γενικωτέραν κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς πασχούσας μάζας τοῦ λαοῦ, ἢ ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταποκριθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῆς δυστυχίας. Ἄλλὰ ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἐκκλησία ἢ Ἑλληνικὴ νὰ περισυλλέξῃ καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὰς δυνάμεις τῆς καὶ πρὸ παντὸς νὰ παύσῃ ἀμυνομένη κατ' ἐκείνων, παρ' ὧν μόνων ὑποστήριξιν ἔπρεπε ν' ἀναμῆνῃ. Μνημειώδης θὰ παραμῆνῃ ἡ ἱστορικὴ πράγματι ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν αὕτη ἀπήστεινε πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἐργάτας τῇ 10 Ἀπριλίου 1925, σαφῶς διαγράφουσα τὴν ἀπέναντι τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου στάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἀποτελεῖ πράγματι ἐγγραφὸν ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν παραγνωρίζει διόλου τὰς ἀνάγκας τοῦ πολλοῦ λαοῦ ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ παραμῆνῃ ἀπλοῦς θεατῆς τῶν δυστυχιῶν του, καθῆκον ὅμως ἔχει καὶ νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἀπὸ τῆς εὐθείας παρέκβασιν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν τούτων. Ἡ «κοινωνικὴ πολιτικὴ» τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ὑστερεῖ διόλου τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀντιμετωπίζει τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἄλλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ ἐπόψεως συστήματος καὶ θεωρίας· τὸ ἐλλεῖπον ὀφείλεται εἰς τὸ ὀλιγόχρονον διάστημα, ὅπερ χωρίζει τὴν γενεάν μας ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἠδυνήθη ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν συμφορᾶς· ἐὰν

δὲ ληφθῆ σοβαρῶς ὑπ' ὄψει καὶ τὸ τί κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς ἐθνικῆς δουλείας προσέφερον, ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπηνίχθημεν, ὡς προστάτις τοῦ δυναστευομένου λαοῦ, αὐτὴ προκινδυνεύουσα καὶ προαγωνιζομένη, ὄχι μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ μεμψιμοιρῶσμεν κατ' Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ὑποχρεούμεθα νὰ ὑποκλιθῶμεν πρὸ τοῦ μεγαλείου, ὅπερ ἐγκλείει τῆς τουρκοκρατομένης Ἑλλάδος ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Γενομένου λόγου ἐσχάτως περὶ τῶν σχέσεων τῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὸ φασιστικὸν σύστημα καὶ πρὸς τὴν μαρξικὴν θεωρίαν, κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσθη ἡ διὰ τῶν παπικῶν ἐγκυκλίων συμβολὴ τῆς Λυτικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀπὸ χριστιανικῆς ἐπόψεως ἀντιμετώπισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ζωηροτάτη παρατηρεῖται κίνησις μετὰξὺ τοῦ κατολικοῦ κόσμου διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν χριστιανικῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωσταὶ αἱ ἐντεταμέναι προσπάθειαι πολλῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουσῶν ὡς κύριον τῆς δράσεως αὐτῶν μέρος τὴν «κοινωνικὴν πολιτικὴν». Οὐδεὶς δικαιούται νὰ κατακρίνη τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ὅτι δὲν ἐπικροτεῖ καὶ δὲν συμμερῆζεται τὰς κινήσεις ταύτας, αἵτινες πρὸ παντὸς συγκεντροῦνται εἰς τὰς διεθνεῖς ὁργανώσεις «Ζωῆς καὶ Ἐργασίας», εἰς τὰς ὁποίας, παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀποχὴν τοῦ Παπισμοῦ, ἐνεργότατα συνεργάζεται ἡ Ὀρθοδοξία. Οὐδὲ δικαιούται τις ν' ἀγνοῇ ὅτι, μὴ δυνηθεῖσα ἕνεκα τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν δι' ὧν διήλθεν ἡ Ἐκκλησία ἡ Ἑλληνικὴ νὰ συστηματοποιήσῃ ἀκόμη τὴν κοινωνικὴν Αὐτῆς δράσιν εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν ρευμάτων, ἀντιμετώπισεν ὁμως—ἐπαναλαμβάνομεν—ἐν τῷ παρελθόντι διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς ὅτι τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀπησχόλησε τὰ τέκνα Τῆς καὶ, μετέχουσα σήμερον τῆς γενικῆς πρὸς ἀνασύνταξιν τῶν δυνάμεων τῆς Χώρας προσπαθείας, ἔχει μὲν ἤδη καθορίσει κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπίσημον τρόπον τὴν τακτικὴν Αὐτῆς, ἐπιλαμβάνεται δ' ἐκάστοτε τῶν εὐκαιριῶν διὰ νὰ θέσῃ εἰς προᾶξιν ὅσα διεκήρυξεν ἐν τῇ θεωρίᾳ. Ὅχι δὲ μόνον ἴδια ἰδρύματα ἤρξατο—καθ' ὃν εἶδομεν τρόπον—ἀποκτῶσα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κοινωνικῶν Τῆς σκοπῶν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖ καὶ προστατεύει τὰ πλεῖστα τῶν κοινωφελῶς ἐργαζομένων παρ' ἡμῖν ἰδρυμάτων, ἅτινα εὐτυχῶς πρὸς Αὐτὴν ἀποβλέπουσι πάντοτε ὡς πρὸς τὸν φαινότατον φάρον τὸν μεταλαμπαδεύοντα εἰς τὸν παρόντα κόσμον, τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ὑπερκοσμίου ζωῆς.

Ὁ φάρος ὁμως ἔχει ἀγάγκην τῆς ὕλης, ἥτις θὰ κατὰ πρὸς μετάδοσιν τοῦ ἐνθέου πυρὸς τῆς ἀγάπης. Εὐχρηθῶμεν νὰ εὐρεθῶσι καρδίαι ὡς πλεῖσται, αἵτινες θὰ δώσωσιν ἑαυτὰς ἵν' ἀποτελέσωσι τὴν ὕλην ταύτην τὴν φωτιστικὴν, καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι καρδίαι ταυταῦτα παρασκευάζονται καὶ μετὰξὺ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

E. Γ. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐν Ἀγγλίᾳ—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Οὐίλιαμ Τζῶνσον Χίκς καὶ τὸ Βιβλίον Προσευχῶν—Αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις τοῦ κ. Μπῶλντουϊν—Οἱ ὑπαίθριοι θρησκευτικοὶ ῥήτορες τοῦ Χάϊτ Πάρκ.—Μία Κυριακὴ ἐν Πόρτσμουθ—Ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας—Κρίσις Ἀγγλοῦ Ἀρχιεπισκόπου περὶ τῆς θρησκευτικότητος τοῦ Ἀγγλ. λαοῦ.

Ὁ ἡμερησίος τύπος τοῦ Λονδίνου ἀνήγγειλε σήμερον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Σέρ Οὐίλιαμ Τζῶνσον Χίκς, ὅστις σπουδαιότατον διεδραμάτισε πρὸς ὅσον καθ' ὅλην τὴν κίνησιν τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, ἔγραψε βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Ἡ κρίσις τοῦ Βιβλίου προσευχῶν», ὅπερ πρόκειται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνός. Ἡδὴ δὲ κατέστη γνωστὸν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς πεπεισμένος ὅπαθός καὶ δὴ ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Προτεσταντικῆς μερίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας προσπαθεῖ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ βιβλίον του ὅλους τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ἐκ νέου ἀπόρριψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν. «Ἰσως θὰ φανῆ παράδοξον, εἶπεν εἰς ἀνταποκριτὴν ἐφημερίδος ἐκ τῶν σημαίνουσῶν, ὅτι εἰς ὑπουργὸς ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ θέματος, ὅπερ θὰ συζητηθῆ ταχέως ἐν τῇ Βουλῇ.. τὸ γεγονός ὁμως εἶναι ὅτι γράφω ὄχι ὡς ὑπουργός, οὔτε μάλιστα ὡς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς ἄνθρωπος ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως».

Ἀνέφερα τὸ γεγονός οὐχὶ ἵνα συσχετίσω καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη μέλλει νὰ κριθῆ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ξέσω τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἀνώτατοι τοῦ Κράτους λειτουργοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ δεικνύουν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡγοῦνται. Παρ' ὅλας τὰς ἀντιθέσεις, αἵτινες χαρακτηρίζουν τὰς διαφόρους μερίδας τῆς ἐπισήμου Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρ' ὅλας τὰς δογματικὰς διαφορὰς, τὰς ὁποίας συναντᾷ τις παρὰ ταῖς ποικιλωνύμοις θρησκευτικαῖς παραφυσίαις ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ θρησκεία ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῆ τὸν σπουδαιότερον παράγοντα τῆς ζωῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ὑπάρχουν δὲ πλεῖσται ἐνδείξεις καὶ σωρεῖα γεγονότων ἀδιαμφισβητήτων, ἅτινα τρανώτατα μαρτυροῦν ὅτι ὄντως θρησκευεῖται ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία φέρει βαθυτάτην καὶ

ἀνεξάλειπτον τὴν ἐπίδρασιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τοῦτο συντέλεσαν καὶ συντελοῦν οἱ ἡγέται τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐνταῦθα παρίσταται τις μάρτυς μερικῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια θὰ ἐφαίνοντο ἀπίστευτα ἐκ πρώτης ὄψεως εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν συνειθίσῃ νὰ βλέπουν καὶ ἀκούουν τοὺς περὶ τὴν πολιτικὴν σχολάζοντας ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς θρησκείας γενικῶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἰδιαιτέρως.

Ὁ σημερινὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Μπῶλντουϊν περὶ τῆς ἠθικῆς ἀκραιότητας, τοῦ ψυχικοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ τυρπολοῦντος αὐτὸν πατριωτισμοῦ—διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἀνανύμως προσέφερον ἐπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος τοῦ 150 χιλ. λίρας ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας, τουθ' ὅπερ μόνον ἐφέτος ἐκ τυχαίου ὅλως περιστατικοῦ ἔγινε γνωστὸν—οὐδεὶς ἀπολύτως ἀμφιβάλλει καθ' ὅλην τὴν Βρετανικὴν Ἐπικρατίαν, προσκληθεὶς πέρυσιν εἰς γεῦμα ὑπὸ τοῦ Σωματείου τῶν Ἀγγλῶν δημοσιογράφων, ἐξεφώνησε λόγον περὶ τῶν φιλολογικῶν του προτιμήσεων εἰπὼν μεταξύ ἄλλων ὅτι ὡς ἔργον φιλολογικὸν καὶ οἰκοδομητικὸν συγχρόνως, ἐκτός τῆς Γραφῆς, ἀνέκαθεν προὔτιμησε τὸ «Ταξιδίου τοῦ προσκνητοῦ»— ἔργον τὸ ὁποῖον ἐγράφη τῷ 1677 ὑπὸ τοῦ John Bunyan καὶ τὸ ὁποῖον περιγράφον τοὺς ἀγῶνας τοῦ χριστιανοῦ κατὰ τῆς ἀμαρτίας ἔχει τὴν μεγαλυτέραν διάδοσιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον μετὰ τὴν Γραφὴν καὶ τὴν «Μίμησιν τοῦ Χριστοῦ».— «Ὅταν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ προὔτειντο ἡ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων γενομένη ἀναθεώρησις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν ὁ λόγος τοῦ κ. Μπῶλντουϊν, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου, ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὸ ζωηρότατον θρησκευτικὸν συναίσθημα, ὅπερ ἐχαρακτήριζεν αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ὁ αὐτὸς πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας προσκληθεὶς ἐφέτος, ὅπως παραστῆ εἰς τὴν ἐτησίαν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας, ὡμίλησε μετ' ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρείας, διεπίστωσε μετὰ λύπης τὸ γεγονός τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη κυκλοφορησαδῶν Γραφῶν καὶ ἐποίησατο ἔκκλησιν εἰς τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς συχνῆς μελέτης καὶ ἀδιαλείπτου ἀναγνώσεως τῆς Γραφῆς. Ἐννοεῖται διὰ τοιαῦτα παραδείγματα ἀσκοῦν τερασίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ τοὺς αἰῶνας «φιλεῖ» κατὰ τὸν Θουκυδίδην «συνομοιοῦσθαι τοῖς ἀρχουσι». Πᾶς ἐπισκεπτόμενος τὸ Λονδίον δὲν εἶναι δυνατόν εἰμὴ νὰ παρακολούθησῃ μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηρότατον τὰς χιλιάδας τοῦ κόσμου, ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. μέχρι τῆς 10 καὶ 11 πολλὰκις, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς συγκεντροῦται εἰς ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλίστερα πάρκα τοῦ Λονδίνου τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἡθῶν. Ἐκεῖ εἰς τὸ ὑπαιθρον αἱ δεκάδες χιλιάδες

τῶν ἀκροατῶν χωρὶς νὰ σημειώσουν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισόδιον, χωρὶς νὰ προξενήσουν οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην στενοχωρίαν πρὸς ἀλλήλους, ὅλοι ὑποχωρητικοὶ καὶ πρὸς ὅλους ὑποχωρητικοί, ἀκούουν ἕκαστος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτορος, τῆς προτιμήσεως καὶ τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃ τις καὶ θὰ ἀκούσῃ ὁμιλοῦντας Ρωμαιοκαθολικούς, Ἀγγλοκαθολικούς, Προτεσταντίζοντας, Ἀναβαπτιστάς, Ἀμεταρρυθμίτους, καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας τῆς τερασίας ταύτης ὁργανώσεως, ἥτις ἔχει αὐξηθῆ καταπληκτικῶς καὶ πρωτοστατεῖ πάντοτε εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας. Οἱ ῥήτορες οὗτοι ὄχι μόνον ὁμιλοῦν ἐπὶ θεμάτων ὀρισμένων, ἀλλὰ καὶ λύουν τὰς ἀπορίας, τὰς ὁποίας πάντοτε ὑποβάλλουν οἱ ἐπὶ ὧρα δλοκλήρους με ὑπομονὴν ἀξιοθαύμαστον παρακολουθοῦντες αὐτοὺς ἀκροαταί. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Hyde Park ἔχει μεταβληθῆ εἰς λαϊκὴν Σχολήν, ἥτις δίδει τὰς στοιχειώδεις θρησκευτικὰς γνώσεις καὶ ἐνισχύει τὰς πεποιθήσεις τοῦ λαοῦ, ὅσον ἀφορᾷ ὅλα τὰ ζητήματα, αἵνα συνδέονται με τὴν θρησκευτικὴν του πίστιν.

Τῇ δευτέρῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν εὐρέθην ἐν Πορτομούθῃ, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἡ σπουδαιότερα βᾶσις τῆς ναυπηγίας τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἀγγλίας. Μετέβην ἵνα ἐξυπηρετήσω τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας καὶ δὴ μεταδώσω τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν εἰς τοὺς 14 Ἑλληνας καὶ Ἑλληνίδας, οἵτινες ἐκεῖ εὐρίσκονται. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας μου καὶ περὶ δυσμᾶς ἡλίου περιῆλθον μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ συνοδοῦ μου τὴν ὠραίαν πόλιν τῆς Πορτομούθης. Δύο πινὰ ἐποίησαν ζωηροτάτην ἐπ' ἐμοῦ ἐντύπωσιν: Πρῶτον ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ περὶ ὧραν 7 δίδεται ἐκκλησιαστικὴ συναυλία συνοδευομένη ὑπὸ θεοῦ κηρύγματος. Ἄνευ χρονοτριβῆς μετέβην. Καὶ εὐρέθην ἐνώπιον θεάματος, τὸ ὁποῖον ἐνέπλησέ με ὁμολογουμένως πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀλλὰ καὶ μετῆνεγκέ με εἰς τὴν προσφιλεῖ Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸν εὐσεβῆ λαὸν τόσον ἀδικοῦν οἱ ἰθὺνοντες αὐτόν! Ἡ αἴθουσα τριπλασία τῆς τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ πολὺ ἀνωτέρα ἐκείνης κατὰ τὴν διακόσμησιν ἤτο κατὰμεστος λαοῦ, ὅστις ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας Κληρικοῦ, τοῦ καὶ ῥήτορος, ἔψαλλε τὰ ἐκκλησιαστικὰ ᾠσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ὀρισθῆ δι' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν. Ἡ ὅλη συναυλία διαρκέσασα περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησαν πάντες. Τὸ δεύτερον γεγονός, ὅπερ, οὐκ ὀλίγην ἐντύπωσιν ἐνεποίησέ μου ἤτο τὸ ἔξῃ: Εἰς διάφορα κέντρα τῆς πόλεως, ἰδιαζόντως δὲ ἐκεῖ ἐνθα ὑπῆρχε καπηλεῖον ἢ θέατρον ἢ κινηματογράφος, ὅμας ἀνδρῶν καὶ νεανίδων ἀνηκόντων εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Σωτηρίας δι' ἐγγόρδων καὶ πνευστῶν μουσικῶν ὁργάνων ἐξετέλουν διαφόρους ὕμνους ἐκκλησιαστικῶς σκοπὸν ἔχοντας νὰ προσελκύσωσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσοτέρους ἀκροατάς. Μετὰ ταύς ὕμνους ἐπηκολούθει κήρυγμα ἐμπνευσμένον, ζωντανόν, με θέμα πάντοτε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἐγενόμην μάρτυς

τοῦ γεγονότος τούτου! ὅτι δ.λ.ν. ἡ θρησκευτικὴ κίνησις καὶ ἡ ἠθικοκοινωνικὴ δρασίς ἐδέσποζε πάσης ἄλλης ἐν τῇ εὐτυχεῖ ἐκείνῃ ἐπαρχιακῇ πόλει τῆς Ἀγγλίας. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας μετὰ μείζονος ἐντάσεως ἐργάζεται ἐν Λονδίῳ, ὅπου ἐνῶ προηγουμένως, καὶ δὴ κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἰδρύσεώς του ἔτη, περιεφρονεῖτο καὶ ἐχλευάζετο ὡς κίνησις μηδενὸς λόγου ἀξία, σήμερον ἀπολαύει ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ ἀμερίστου, καθόσον εἰς στιγμὰς κρισίμους θεομηνιῶν καὶ δυστυχημάτων γενικῶν ἐχόντων χαρακτῆρα ἀπέδειξεν ὅτι μετ' αὐτοθυσίας ὄντως ἐφαρμόζει τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ θείου θελήματος τοῦ Ὁποίου ὀλοφύχως ἔχει ἐπιδοθῆ.

Ὁ Ἄγγλος Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Coodier εἰς βιβλίον του πρὸ τινος μόλις ἐκδοθὲν καὶ ἐπιγραφόμενον: *Jesus Christ model of manhood* γράφει προλογιζόμενος τὰ ἑξῆς: «Εἶναι εὐτύχημα, καὶ κατὰ περισσώτερον ἀκόμη, ὅτι ἐν τῇ χώρα ταύτῃ σήμερον, τοῦλάχιστον, παρὰ τὰς φαντασιοπλήκτους τάσεις τινῶν, οἱ ἄνθρωποι γενικῶς εἶναι προσηλωμένοι εἰς τὴν πίστιν τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς θειότητος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ... Ἡ Ἀγγλία εἶναι διηρημένη εἰς πολλὰς ὁμολογίας Καθολικούς, Προτεστάντας, Ἀμεταρρυθμίστους καὶ οὐδεὶς οἶδεν εἰς πόσας ἄλλας, πλὴν πάντοτε ὑπάρχει συσσωμάτωσις τις περὶ τὸ ὄνομα, ὅπερ εὐρηται ὑπεράνω παντὸς ὀνόματος, πάντοτε ὑπάρχει προθυμία πρὸς κλίσιν τοῦ γόνατος ἐνώπιον Αὐτοῦ. Ἐνῶ εἰς ἄλλας χώρας ἡ ἱστορία ἔχει γίνῃ μάστιγος τοῦ σχηματισμοῦ παρατάξεων ὀλοκλήρων μὲ ἐχθρότητα ἀποφασιστικὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ προθυμίαν ὅπως διεξαγάωσιν ἀγῶνα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς λατρείας Αὐτοῦ, μεταξὺ ἡμῶν δὲν ὑπῆρξαν παρὰ μεμονωμένα φωνὰ κατὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δὲν ἐγνώριζον τί ἔπραττον. Καὶ συνήθως οἱ τοιοῦτοι παρ' ἡμῶν ἀπῆλθον τὰς γνώμας, αἵτινες ἠκούσθησαν εἰς ἄλλας χώρας. Μὲ ὅλας τὰς διαφοράς, μὲ ὅλην τὴν ἀδιαφορίαν μας ἡ Ἀγγλία πάντοτε ὑπῆρξε καὶ θὰ εἶναι οὐσιωδῶς χριστιανικὴ. Καὶ αὐτὸς δὲ ἀκόμη ὁ Μοντερνεϊσμός μας, προκειμένου λόγου περὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀτενίζει ἑαυτὸν μετὰ ποιᾶς τινος ἀνησυχίας καὶ διστάζει νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα».

Παρέθεσα τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Coodier ὡς ζωηρὰν καὶ ἀνάγλυφον ἐπιμαρτυρίαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ γραφομένων περὶ τῆς θρησκευτικότητος τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Βεβαίως, μετὰ τὸν πόλεμον ἰδίως, τὸ ἠθικὸν κακὸν ἔχει ἀυξηθῆ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, αὐτὲ δὲ ἡ αὐστηρότης τῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἐντασις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος διετήρησαν καὶ μετὰ τὸν πόλεμον τὴν δύναμιν καὶ ζωτικότητα ἣν εἶχον πρὸ αὐτοῦ. Παρὰ τὴν ἠθικὴν ὅμως καὶ θρησκευτικὴν ταύτην χαλαρότητα ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θρησκευτέται κατὰ τοῦτον ἢ ἐκείνον τὸν τρόπον καὶ ἐκδηλώνει τὴν θρησκευτικότητά του διὰ τῶν ὑπερόχων ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν του ἀρετῶν. Εἰς τὴν διατήρησιν δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος αὐτοῦ σχετικῶς ἐντεταμένου συντελεῖ βεβαίως κατὰ πρῶτον καὶ σπουδαιότατον λόγον ὁ Ἀγ-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἑμμορομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εὐαγγ. ἤχοι
ΣΟΜΝΙΟΝ	3 Κυρ. Η' Πεντηκ.	Κυρ. Η' Πεντηκ.	—
	10 Κυρ. Α' Ματθαίου	Κυρ. Α' ἁγ. Πάντ.	Α' πλ. δ'
	17 Κυρ. Β'	Κυρ. Β'	Β' α'
	24 Προδρόμου	Προδρόμου	Γ' β'

γλικὸς Κλήρος εἰς οἰανδήποτε ὁμολογίαν καὶ ἂν ἀνήκῃ, ὁ γλισχωρὸς μὲν μέχρις ἀπιστεῦτου βαθμοῦ ἀμειβόμενος, ὡς θὰ δεῖξωμεν ἐν ἄλλῃ ἀνταποκρίσει πρὸς διάλυσιν προκαταλήψεων καὶ ἀναληθῶν γνωμῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, σημαντικὴν δὲ κοινωνικὴν δρασίαν ἔχον νὰ ἐπιδείξῃ, ἀλλὰ συντελοῦν καὶ οἱ πολιτικοὶ ἠγέται, οἵτινες ἅπαντες, γενικῶς, γνησίως καὶ εἰλικρινῶς θρησκευόνται, ἐκτελοῦν πιστῶς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα αὐτῶν, χωρὶς νὰ φοβῶνται τὸ παράπαν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς καθυστερημένοι καὶ ὀπισθοδρομικοί, καὶ δίδουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πάντοτε τὴν πρωτεύουσαν καὶ διακεκριμένην θέσιν, ἣτις ἀνήκει εἰς αὐτήν.

Λονδίον, 19 Μαΐου 1928

† Ο Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Παρασυναγωγῆς ἀσύστατος δικαιολογία.

Ὡς γνωστὸν ἐν Κάρλοβιτς τῆς Σερβίας ἐγκαταθέυτες πρόσφυγές τινες ρώσοι Ἐπίσκοποι ὑπὸ τὸν πρῶτον Κιέβου Ἀντώνιον ἀντὶ νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὰς τοπικὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἴδρυσαν ἰδίαν «Ρωσικὴν Ὀρθόδοξον ὑπερόριον Ἐκκλησίαν», συγκροτοῦσι δὲ τακτικῶς ἀρχιερατικὰς Συνόδους καὶ λαμβάνουσι ἀποφάσεις περὶ πάσης τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὡς περὶ ἰδίας Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Τελευταίως ἀφοῦ καθήρσαν διαφόρους ρώσους Μητροπολίτας, μὴ ὑπακούοντας εἰς αὐτοὺς, διέκοψαν πᾶσαν σχέσιν καὶ πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ Τοποτηρητὴν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, κηρύξαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνεξαρτήτους. Πρὸ τινος χρόνου συνεκρότησαν νέαν Σύνοδον ἐν Κάρλοβιτς, πρὸς δικαιολογίαν δὲ τῆς παρασυναγωγῆς αὐτῶν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σερβίας τὸ ἐπίσημον ὄργανον αὐτῶν «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις» ἐσημείωσε «Σύνοδος τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τοῦ Σινᾶ ἐν ἔτει 926 συνεκροτήθη ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας». Ἡ εἰδήσις εἶναι ἐντελῶς ἀβάσμος, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξεν Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία τοῦ Σινᾶ καὶ οὐδέποτε ἔσχεν ἡ Μοῦη τοῦ Σινᾶ πλέον τοῦ ἐνὸς Ἐπισκόπου καὶ Ἐγχομένου αὐτῆς, ἐνῶ ἡ συγκρότησις Συνόδου προϋποτίθησι τὴν ὑπαρξὴν τριῶν τοῦλάχιστον Ἐπισκόπων. Κατὰ τοῦτο

δὲν ὑπάρχει προηγούμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τῶν ἐν Σερβίᾳ Ρώσων Ἐπισκόπων.

Κόπος μάταιος,

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀγορεύσῃ αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Γ' Διεθνοῦς ἐνώπιον τῶν συλλόγων τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας ἐν Ρωσίᾳ διὰ νὰ γνωσθῇ εἰς τὸν κόσμον ποιοὶ εἶνε οἱ ἐσωτερικοὶ ἐχθροὶ τοῦ μπολσεβισμού. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲ μία ἐν τῷ κόσμῳ ῥητορικὴ, καὶ αὐτὴ ἔτι ἢ τοῦ Μπουχάρην, θὰ ἰσχύσῃ νὰ ἐξοιτώσῃ τὴν ἐξάδα τῶν ἐχθρῶν τούτων, διὰ νὰ προοδεύσῃ κατόπιιν ἀνεύχλητος ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὴν διεθνή κοινότητα. Διότι οὔτε ὁ ρώσος χωρικὸς θὰ παύσῃ νὰ ἐσοδεύῃ διὰ νὰ ἀποκτᾷ ὅλον ἐν περισσότερα, οὔτε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ συμπτυγῇ, οὔτε ὁ ἐθνικισμὸς θὰ ἐξαλειφθῇ, οὔτε ὁ ἀντισημιτισμὸς θὰ κοιμηθῇ, ἐφ' ὅσον εἶνε γνωστὴ πολλῶν ἐβραίων ἡ δρᾶσις πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμού, οὔτε θὰ δεχθοῦν ποτε οἱ κομμουνισταὶ νὰ μὴ ἀρπάξουν, νὰ μὴ πλουτοῦν καὶ νὰ μὴ διασκεδάξουν, καί, τέλος, οὐδ' ὁ ἀλκοολισμὸς θὰ παύσῃ νὰ λυμαίνεται τὴν Ρωσίαν, κἂν ἀπὸ μοναρχικῆς μετεβλήθῃ εἰς προλεταριακὴν δικτατορίαν. Εἶνε βεβαίως ἔργον πολλῆς εἰλικρινείας ἡ αὐθομολογία τῶν λυμαινομένων τὸν σοβιετισμὸν δεινῶν κακῶν, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὰ ἐξαγγεῖλῃ ὁ Μπουχάρην, ὁ κόσμος τὰ ἔβλεπε καὶ τὰ ἐγνώριζε καὶ τὰ παρακολουθεῖ, ἐξαιρέσει ἐκεῖνον, οὔτινες, ἐθελουφλοῦντες ἀκόμη, ὀνειρεύονται ἀνυπάρκτους ἐν τῷ μπολσεβισμῷ παραδείσους. Ὅτι λοιπὸν τὸ τρομερὸν αὐτὸ καθεστὼς κλονίζεται, εἶνε γνωστὸν πρὸ πολλοῦ. Τὸ μόνον λυπηρὸν εἶνε ὁ ἀνεπανόρθωτος ὄλεθρος, τὸν ὅποιον ἐπήνεγκε καὶ ἐπιφέρει ἀκόμη εἰς ἑκατομμύρια ψυχάς.

Προσοχή !

Τὸ πρό τιμῶν ἡμερῶν συγκροτηθὲν ἐνταῦθα Δ' Πανελλαδικὸν Συνέδριον ἔλαβεν ἀπόφασιν νὰ ἀποκλείσῃ τῶν ἐργασιῶν του τοὺς ἐκ τῶν ἐργατῶν κομμουνιστάς, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐκρίθη ὑπὸ τῆς συντηρητικωτέρας δημοσίας γνώμης ὡς εὐόωτος τροπὴ τῆς πλειοψηφείας τῶν ἐργατῶν πρὸς τὰ δεξιότερα καὶ τάσις ὑγιῆς πρὸς ἐμμονὴν αὐτῶν εἰς τὴν νηφαλιότητα, τὴν λογικὴν καὶ τὴν ὀρθὴν πραγματικότητα. Τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον, πρῶτοι δὲ ἡμεῖς θὰ ἐσπεύδομεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ γεγονός. Ὑπάρχουν ὅμως δεδομένα τιμὰ, εἰς τὰ ὅποια καθήκου θεωροῦμεν νὰ ἐφελκῶμεν τὴν προσοχὴν τὸσον τῶν ἐργατῶν, ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς κοινωσίας. Διότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς νηφαλιώτεροι καὶ ὀρθοφρονοῦντες ἐργάται ἐσπευσαν νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἀπέκλεισαν τῶν ἐρ-

γασιῶν τοῦ συνεδρίου τὴν κομμουνιστικὴν μειονότητα ὄχι ὡς κομμουνιστάς, ὄχι ὡς ἀντιπροσώπους τῶν (κομμουνιστικῶν) ὀργανώσεών των, «ἀλλ' ὡς παραξίαις», ὡς «παρεμβάλλοντας ἐμπόδια εἰς τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν» κατὰ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἐτι πλέον. Ἐν τῇ ἀποφάσει του τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἡ ἀντιπροσωπευμένη ἐν αὐτῷ ἐργατικὴ τάξις βάσιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς δρᾶσεώς της ἔχει «τὴν πάλιν τῶν τάξεων». Ἐντεῦθεν προκύπτει, ὅτι ἡ ἀπατώσιν οἱ ἐργάται οὗτοι ἐμφανίζοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σκοποῦ ὡς ἀποτελοῦντας τάχα τὴν ἡγίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργατῶν μερίδα, ἢ εἶνε ἀπάτης θύματα, ὅποτε εἶνε ἀνάγκη νὰ διαφωτισθοῦν. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μὴ ἐργατῶν.

Μόνον ἡμεῖς.

Οἱ «Times» τοῦ Λονδίνου ἐν ἄρθρῳ των περὶ Κύπρου δημοσιεῦθεν ἐπ' ἐσχάτων ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων, σημειοῦν μετὰ πικρίας ὅτι πάντοτε εἰς τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις πρωτοστατεῖ ἡ Ἐκκλησία, πρᾶγμα, ὅπερ, ἀπὸ πολλοῦ γνωστὸν, «δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐνοήσῃ ἡ βρεττανικὴ ἀντίληψις, μολονότι δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὴν βαλκανικὴν ἀντίληψιν». Ὅσοιδήποτε κἂν τοῦτο, ἦτοι τὸ ὅτι ἡ ἐλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ ἐλληνικὸς κλήρος πρωτοστατεῖ ἀνεκάθεν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα, ἦνε ἀκατανόητον εἰς τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ γενικωτέρας ἐπόψεως καὶ δυσάρεστον ἀπὸ τῆς μερικωτέρας—τῆς Κυπριακῆς—, οἱ Ἄγγλοι τὸ γνωρίζουν ἀπὸ μακροῦ ὡς γεγονός, καὶ τὸ σημειοῦν. Μόνον «ἡμεῖς», ἀφοῦ τὸ ἐξεμεταλλεύθημεν μέχρι πρὸ τινος ὡς γεγονός, τώρα τὸ λησμονοῦμεν, δι' αὐτὸ ὄχι ἀπλῶς ἀδιαφοροῦμεν πρὸς τὴν σῴτειρα τοῦ Γένους Ἐκκλησιᾶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ὑποσκάψωμεν τὸ βᾶθρον ἐφ' οὗ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἴσταται, ἀφαιροῦντες τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς της. Οἱ Ἄγγλοι ἀγνοοῦν τὴν ἱστορίαν μας, καὶ ἀποροῦν ἡμεῖς τὴν γνωρίζομεν, καὶ τὴν σχίζομεν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Συνοδικῶν μελῶν καὶ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμοθέου, Ἀρχιεπισκοπῆς Σπυριδωνοῦ, Φθιώτιδος Ἰακώβου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολυκάρπου, Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονυσίου καὶ Ἀργολίδος Ἰεροθέου συνήλθεν εἰς συνεδρία

τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς ἑβδομάδος ταύτης, θὰ συνεχίσῃ δὲ τὰς ἐργασίας του τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς δικαστικὰς συνεδρίας τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην.

— Τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην συνεδρίας τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, συμφώνως τῷ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευομένῳ νόμῳ, συμμετέσχον τὸ πρῶτον καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης Γεννάδιος καὶ Ἀδριανουπόλεως Πολύκαρπος.

— Τὴν 20ὴν φθίνοντος μηνὸς ἐπεσκέφθησαν ἐν Βουλιαγμένη τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων ἢ «Ἀγάπη», ὡς καὶ τὰ ἔγκριτα μέλη τοῦ Συλλόγου Φυσιολατρῶν μετὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτῶν, καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν παρέμειναν ἐντὸς τοῦ ἄλλοις τοῦ ἰδρύματος παρακολουθήσαντα τὴν ἐν γένει λειτουργίαν πρόδοθεν καὶ καθαριότητα αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἐπομένην 21ην ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρχιμανδρίτης Ἀκάκιος ἐξέδραμε μετὰ ἐξήκοντα ὄρφανῶν εἰς τὸ χωρίον Μπραχάμι, ἔνθα ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων μεγάλων περιποιήσεων, οἷτινες ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς, τοὺς μικροὺς τῆς Ἐκκλησίας τροφίμους, φιλοξενίσαντες αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὴν ἐπομένην ἐπανήλθον εἰς Βουλιαγμένην. Ἡ ὑποδοχὴ καὶ ἐν γένει ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐν ταῖς ἀπαλαῖς καρδίαις τῶν μικρῶν ὄρφανῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΔΕΩΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκτιμήσασα τοὺς ἐν τῇ παραιτήσει τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Αἰστραλλίας κ. Γερμανοῦ Πολυζωΐδου ἀναφερομένους λόγους ἀπεδέξατο αὐτήν.

— Ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς «Συνδικτικῆς Ἐκκλησίας» τῆς Μόσχας «Κήρυξ τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν ἐν τοῖς Ρωσικοῖς Σοβὲτ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν» δημοσιεύονται δύο γράμματα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς διαφερομένας ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικὰς μερίδας, ἧτοι τὸ μὲν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἱ. Σύνοδον, τὸ δὲ πρὸς τὸν τοποτηρητέοντα τῆς «πατριαρχικῆς ἐκκλησίας» μητροπ. Σέργιον. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γράμμασιν ἢ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκονμ. Πατριάρχης, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ ἐπισήμου πρὸς τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν ἀγγέλματος τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς δευτέρας πρὸς τὸ καθεστὼς τῶν Σοβὲτ, θεωρεῖ κατάλληλον τὴν περιστασιν ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὰς δισταμένας μερίδας λόγους ἀδελφικῆς προτροπῆς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας καὶ ἐπαναφορὰν

τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς κόλποις τῆς τόσον ἐπ' ἐσχάτων δοκιμασθείσης ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο καλὸν θεωρεῖ ἢ Α. Θ. Π. ὅπως συγκροτηθῇ κοινὴ σύνοδος ἀμφοτέρων τῶν ἱεραρχῶν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐξευρεθῇ ἢ ὁδὸς τῆς περαιτέρω συνεργασίας ἀνευ ἀντεγκλήσεων περὶ τοῦ αἰτίου τῆς διαιρέσεως, διότι, ὡς λέγεται ἐν τοῖς γράμμασι, «εἰνέ τι σύνηθες κατ' ἐκτάκτους στιγμὰς ἢ ἐπὶ τῷ παρελθόντι εὐθύνη νὰ βαρύνῃ ἐξ ἴσου ἐπὶ πολλῶν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ συνόλου ἐπὶ τῶν ἄλλων».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Πανταίῳ» ὅτι ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης κ. Θ. Βολίδης, παρακλήσει τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀποσπασθεὶς ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας πρὸς μεταφορὰν τῆς βιβλιοθήκης Καίρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ταξινόμησιν νέαν τῶν χειρογράφων τῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου ἐν Χαρκόβφ συνεκροτήθη πανουκραϊνικὴ συνδιάσκεψις τοῦ συνδέσμου τῶν ἀθέων, ἀριθμοῦντος ἐν Οὐκραίνῃ περὶ τὰς 30.000 μέλη. Ἡ συνδιάσκεψις ἠσχολήθη περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας ἐν Οὐκραίνῃ. «Ἐν τῷ ἀντιθρησκευτικῷ μετώπῳ τῆς Οὐκραίνης—γράφει ἐν ἀναγκαστικῇ ἢ «Κομσομολ. Πράβδα»—οἱ ἐκκλησιαστικοὶ διεξάγουν εὐρεΐαν ἐπίθεσιν καθ' ὅλοκλήρου τοῦ μετώπου. Τῷ 1926 ἐν Οὐκραίνῃ ἐδημοσιεύοντο 6 ἐκκλησι. περιοδικὰ, σήμερον δὲ ταῦτα ἀνέρχονται εἰς 11 μὲν κυκλοφορίαν 33.000 φύλλον. Κατ' αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς φιλολογίας ἀντεκδίδεται ἐν μόνον περιοδικὸν μὲν κυκλοφορίαν 6.000 φύλλον. Ἐπὶ τούτοις ἐπ' ἐσχάτων ἐμειώθη ἢ ἀντιθρησκευτικὴ φιλολογία ἀπὸ 85.000 τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 10.000, ἐνῶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τούτων ἐτῶν ἐξέδωκαν 77 βιβλία καὶ τεύχη εἰς 2.849.000 ἀντίτυπα. Παρεκτὸς τούτων, ἐκ τοῦ ἔξωτερου εἰσομίζονται κατὰ κολοσιαίας ποσότητος διάφορα εὐχολόγια, θρησκευτικὰ βιβλία καὶ φυλλάδια κτλ.»

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

διὰ τὴν παρασκευὴν ἁγ. Μύρου
Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν 53.801.—Μητροπόλεις :
Ζακύνθου 2.375.—Κεφαλληνίας 4.325.—Λαρίσης 3.000.—Μεσσηνίας 7.170.40.—Μαντινείας 7.766.50
—Πατρῶν 6.350.—Σύρου 2.200.—Μονεμβασίας 15.935.70.—Δημητριάδος 7.500.—Ναυπακτίας 3.091.
—Υδροῦ 4.084.60.—Θηβῶν 2.685.—Καλαβρῶτων 6.175.—Ἀργεῖς 10.110.—Φθιώτιδος 2.205.—Τρίκκης 3.511.—Ἀργολίδος 12.710.80.—Κορινθίας 8.950.
—Ἀκαρνανίας 10.000.—Τριφυλίας 2.805.50.—Καρυστίας 2.716.70.—Ἡλείας 1.500.—Γόρτυνας 980.—Θεσσαλιώτιδος 2.949.40.—Λευκάδος 1.515.—Φωκίδος 3.450.—Θήρας 575.—Χαλκίδος 6.764.

Σύνολον 197.201.60

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἄρχιμ. Τιμοθέου Ι. Ἐδαγγελινίδου, Ὁ Πατριάρχης καὶ Ἀντιβασιλεὺς Ρουμανίας Δωρ. Μύρων Κρίστεα, καὶ τὸ ταξίδιον αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1928.—Ὁ πανοσιολ. συγγραφεὺς τοῦ ὁδοιπορικοῦ τούτου προϊστάμενος τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγις τὴν πολυμερῆ δρᾶσιν τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ρουμανίας, συνοδεύσας δ' αὐτὸν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους τόπους ἱερὰν αὐτοῦ ἀποδημίαν, ἐκθέτει ἐνταῦθα τὰ τῆς βιοτῆς τῆς Α. Μ. καὶ τὰ τῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν Γῆν ὁδοιπορίας. Τὸ ταξίδιον ἐγένετο διὰ Κ)ως, Ἀθηνῶν καὶ Αἰγύπτου, διὸ καὶ αἱ ἀναμνήσεις αὐταὶ περιλαμβάνουσι καὶ τὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἐπισήμων δεξιῶσεων ὑπὸ τῶν προκαθημένων τῶν ἐν λόγῳ Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀφήγησις εἶνε ζωηρὰ καὶ ἐπαγωγὸς καὶ προκαλεῖ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Τὸ βιβλίον, ἐκτετυπωμένον ἐπὶ χάρτου πολυτελοῦς, κοσμεῖται καὶ διὰ πολλῶν εἰκόνων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς προκηρτῆται ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ πατώματος ἐκ σιδηροπαγοῦς τοιμεντοσχοροκονιάματος τοῦ κάτω ὀρόφου καὶ ἐξώστου τῶν νεοδημητῶν κτιρίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Ἄπ. Περγινιάνη συντεταγμένον καὶ ἐγκριμένον προϋπολογισμὸν δαπάνης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασκευμάτων, καὶ συγγραφὴν δρῶν ὑποχρεώσεων, ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τε τῷ γραφεῖῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Βόλου Δημ. Γεωργούλα καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ τῇ 3ῃ Ἰουνίου 1928 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ὥρας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Βόλου Δημ. Γεωργούλα καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἐν Ἱ. Μονῆς Ξενιάς τῇ 15ῃ Μαΐου 1928.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οικονομικῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἀσύλου Ἁγίου Σπυριδῶνος τοῦ ἔτους 1927.

Τοῦ ἀπολογισμοῦ		ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ	
Κεφ.	Α.φ.		Προϋπολογισθέντα	Εισπραχθέντα
Εἶδος Ἐσόδου				
A	ΠΡΟΣΩΔ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			
I	Ἀκίνητα			
α	Ἐκ τῶν κτῶν παρὰ ταῖς τραπ. μετρ.	1390	55	1390
β	Ἐκ πωλουμένων ἀντικειμ. Ἀθροισαίς	1098	20	1098
		2488	75	2488
B	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ			
1	Τακτικαὶ			
α	Τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν	15000	—	15000
β	Τοῦ Δήμου Πειραιῶς	15000	—	15000
γ	Τῶν Φιλοπτ. Ταμ. Πειραιῶς	20500	—	20500
δ	Τῶν τακτικῶν Συνδρομητῶν	5995	—	5995
ε	Τῶν κυτίων τῶν πλοίων Ἐταιρείας Ἐμπειρικοῦ	26778	60	26778
2	Ἐκτακτοὶ			
α	Ἐκ διαφόρων ἐκτάκτων δωρεῶν	8455	—	8455
β	Ἐξ ἐκτάκτων ἐράνων ἐν τοῖς ναοῖς	11681	80	11681
γ	Ἐξ ἐορτῶν, ἀγορῶν κλπ. Ἀθροισαίς	28804	40	28804
		132214	80	132214
Γ	Χρηματ. ὑπόλοιπον π. ἔτους	62364	85	62364
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ				
A	Πρόσδοδος Περιουσίας	2488	75	2488
B	Συνδρομαὶ καὶ Δωρεαὶ	132214	80	132214
Γ	Χρηματ. ὑπόλοιπον π. ἔτους Ἀθροισαίς	62364	85	62364
		197068	40	197068
	Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31]12]27 εἰς ἕξτα νομίσματα	γαλ φρ	1	Δολ. 64 44

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τοῦ ἀπολογισμοῦ		Εἶδος ἐξόδου	ΕΞΟΔΑ		
Κεφ.	Α.φ.		Δαπανηθέντα	Πληρωθέντα	
A		Συντήρησις Ὁρφανοτρ. καὶ Προσωπικοῦ			
1	α	Τροφοδοσία (ἀγορ. τροφ. ἄρτου κλπ.)	29938	25	29938
2	β	Ἰματισμὸς καὶ ὑπόδησις	11604	75	11604
3	γ	Ὑγιεινὴ	210	—	210
4	δ	Καθαριότης (πλυντικὰ κλπ.) Ἀθροισαίς	400	—	400
			42153	—	42153
B		ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΙ			
1	α	Διδακτικοῦ προσωπικοῦ	9600	—	9600
	β	Ἐργοχειρῶν	5900	—	5900
2	α	Ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ	2950	—	2950
	β	Ἐπιστατορίας	600	—	600
		Ἀθροισαίς	19050	—	19050
Γ		ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ			
α		Ἐξοδα εἰσπράξεων	850	—	850
β		Γραφικὴ ὕλη	2229	50	2229
γ		Χαρτόσημα	195	—	195
δ		Δημοσιεύσεις	250	—	250
ε		Ἀπρόβλεπτα Ἀθροισαίς	9098	60	9098
			12623	10	12623
Δ	α	Ἀγοραὶ διαφόρων χειρῶν ἐπιπλῶν ἀγορὰ ὑλικῶν συνεργειῶν	8653	90	8653
E		Ὑπόλοιπον Ταμ. τῆς 31]12]27	114588	40	114588
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ					
A		Συντήρησις ὀρφ. καὶ προσωπ.	42153	—	42153
B		Μισθοδοσίαι	19050	—	19050
Γ		Γενικὰ ἐξοδα	21277	—	21277
Δ		Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31]12]27 πρὸς ἐξίσεωσιν	114588	40	114588
		Ἀθροισαίς	197068	40	197068
		Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31]12]27 εἰς ἕξτα νομίσματα πρὸς ἐξίσεωσιν	Γαλ. φραγ.	1	Δολ. Ἀμερ. 64 64

Ὁ Λογιστὴς
Σ. Πλειαδάκης

Ἡ Ταμία
Π. Χατζηπατέρα